

РЕШЕНИЕ

№ 19673

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в публично заседание на 25.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **12106** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ ДИК-00-8/10.10.25г на М. С., гражданин на РС, постоянно пребиваващ в РБ, с проц.представител адв. М. против Заповед № РД-18-35/19.09.25г на Зам.Министър на здравеопазването, с която не се допуска до изпит за проф.квалификация „мед.сестра“.

В жалбата се сочи, че Заповедта е проц. и мат.незаконосъобразна и постановена в противоречие с целта на закона, като се моли за отмяната ѝ и връщане на преписката със зад.указания до ответника, претендират се разноски. Соци се, че не са изяснени фактите, а наличните доказателства са анализирани неправилно и непълно- нарушение по чл.36 от АПК. Органът не е взел предвид, че над 90% от практическите упражнения в средното училище са по предмета „Здравни грижи“/1321часа от общо 4608часа обучение/. Неправилно органът приема наличие на нарушение на чл.5 от Наредба № 4/11г/че не е представена диплома за завършена степен „бакалавър“ по специалност „мед.сестра“/- това противоречи на чл.4 ал.2 т.2 от Наредбата, а и ответникът не е изисквал такъв документ от жалбоподателя. Неправилно органът приема наличие на нарушение на чл.6, чл.8 ал.1 и чл.7а ал.4 от Наредба № 4/11г, като не става ясно как ответникът е разделил изучаваните от жалбоподателя предмети на общообразователни и специализирани.Няма анализ кои от изучаваните общообразователни предмети могат да се отнесат към учебните дисциплини по чл.8 от Наредбата.Необоснован е извода, че жалбоподателят не е изучавал предметите по т.2 от обж. Заповед. Мотивите са вътрешнопротиворечиви, не е взето предвид и че жалбоподателят е преминал практическо

обучение за придобиване на проф.квалификация/в училището/, а освен това е провел преддипломен практически стаж в МБАЛ в [населено място] /870 учебни часа в периода 01.06-31.10.24г, като болногледач, което се покрива като задължения с мед.сестра/. Нарушен е от ответника чл.83 ал.1 от ЗППК, като не е предложил компенсаторни мерки за уеднаквяване на постигнатото ниво на обучение с нац.стандарти. Нарушени са от ответника и чл. 29-20 от ЗППК/приел, че е налице съществено несъответствие на преминалото обучение в трета държава/, като според практиката на ВАС- чл.29 ал.1 трябва да се прилага винаги, когато доказателството за проф.квалификация е издадено от трета държава и същественото обучение се различава съществено от изискваното в РБ. Заповедта противоречи на обществените интереси, като се има предвид силният дефицит на мед.сестри. В съд.заседание адв.М. поддържа жалбата и се позовава на невлязла в сила съд.практика.

Ответникът Зам.Министър на здравеопазването се представлява от юрк.Г., като оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли за отхвърлянето ѝ. В писмени бележки се сочи, че всички факти са изяснени и анализирани правилно, експертна комисия е направила сравнителен анализ на придобитата квалификация от жалбоподателя/на база представените от него документи/ и нормативните изисквания за придобиване на проф.квалификация „мед.сестра“, като са установени съществени несъответствия между тях. Не са спазени чл.6, чл.8 ал.1 и чл.7а ал.4 от Наредбата. В РБ обучението за мед.сестра се провежда за 4 учебни години, степен бакалавър, в редовна форма, с общ хорариум 4630 часа/ от които 1890часа теоретично обучение/ и не по-малко от 240 кредитите по СНТК. Видно от доказателствата към заявлението, жалбоподателят е провел обучение в средно училище за „мед.брат-техник“ с общ хорариум 4608часа, от които специализираните предмети са с хорариум само 2628часа- не покриват 2/3 от изискуемия хорариум от 4630часа. Останалите негови 1980часа обучение са по общообразователни предмети – сръбски език и литература, чужд език, физ.възпитание, математика, история, музикална култура, физика, география, химия, биология, социология и граждански права, предприемачество, биомолекулярна химия, гражданско възпитание. Жалбоподателят не е изучавал изобщо 11 бр. задължителни в РБ дисциплини. Изискването в РБ за практическа подготовка за специалност „мед.сестра“ е: учебна/клинична практика/ през първите 6 семестъра с продължителност най-малко 1140академични часа и преддипломен стаж/в седми и осми семестър/ с продължителност най-малко 1600 астрономични часа, т.е. общо практическа подготовка 2740 часа . Видно от доказателствата към заявлението, жалбоподателят е не е провел практическа подготовка в средното училище. Пред органа не е представено доказателство за проведен преддипломен стаж в МБАЛ-П./представено е направо по делото/, а е представил нот.заверена декларация, в която сам сочи, че от дипломирането му до 14.05.25г не е практикувал мед.професия. Жалбоподателят е придобил проф.квалификация в трета страна-РСърбия. Съгл. чл. 186 ал.3 т.3 б.а от ЗЗ- придобитата от него проф.квалификация в РС следва да включва изпитите, определени в единните дър.изисквания за упражняване на регулирана професия в РБ. Именно в изпълнение целта на закона много внимателно се преценява дали преминалото обучение отговаря на нормативните изисквания в РБ, тъй като това е професия с високо обществено значение-неквалифицирани лица биха могли да причинят огромни вреди за живота и здравето на хората.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-02-166/05.08.24г на М-ра на здравеопазването е определена Комисия за признаване на проф.квалификация по регулирана мед.професия и/или специалност в системата на здравеопазването /Председател и 12 редовни членове/, която действа по Правила и организация на дейността ѝ. Те са променени със Заповед № РД-02-232/31.10.24г, като решенията на Комисията се вземат с обикновено мнозинство от гласовете на присъстващите.С Збр. последващи заповеди персоналният състав на Комисията е променян.

Начало на адм.производство е сложено с депозирането на Заявление вх.№ ДИК-00-8/16.05.25г от С. до МЗ- за допускане до изпит по чл.186 ал.3 т.3 б.а от ЗЗ. В Заявлението е посочено, че е придобил проф.квалификация „мед.сестра-техник“ на 31.01.25г. Към Заявлението са приложени: сръбски паспорт; разрешение за постоянно пребиваване в РБ /в [населено място]/; Удостоверение № РД-16-274/05.05.25г от МОН на РБ/че владее бълг.език и проф.терминология на бълг.език за упражняване на мед.професия в РБ/; свидетелство за съдимост; мед.свидетелство; Диплом за придобито средно образование - с 4 годишен срок, в гимназия- с образователен профил „мед.брат-техник“, като е положил 2 държавни зрелостни изпита/изпит по сръбски език и изпит за проверка на професионално-теоретичните знания/ и е разработил и защитил зрелостна практическа работа по МС-А14 „Полагане на здравни грижи за болен с диария“ и по МСІВ8 „Извършване на диагностични/терапевтични процедури при болни с болка в гърдите“, като е придобил средно образование и квалификация „мед.брат-техник“; Уверение от 26.02.25г за общия хорариум за теория, упражнения и блокови упражнения/издадено по искане на С./- от него е видно, че обучението е било в самостоятелна форма, за придобиване на доп.квалификация/; Декларация с нот.заверка на подписа от 14.05.25г /че от дипломирането му на 31.01.25г до 14.05.25г не е практикувал мед.професия/.

С Писмо изх.№ ДИК-00-8/06.06.25г/връчено на 13.06.25г/, въз основа на Решение на Комисията по т.10 от Протокол № 17/22.05.25г, Заявлението е оставено без движение, като на С. са дадени указания да представи в 2- месечен срок от съобщението /заверени по надлежния ред и с надлежен бълг.превод/: актуално свидетелство за съдимост от РС; документ от обучаващата институция- с посочени брой учебни часове за проведена учебна практика и преминал преддипломен стаж. С молба от 23.07.25г С. моли да му се върне представеното оригинално Уверение от 26.02.25г за общия хорариум за теория, упражнения и блокови упражнения/издадено по молба на С./, като представя указаните му два документа. Видно от новопредставеното Уверение/неразделна част от Дипломата за средно образование /, не са посочени - брой учебни часове за проведена учебна практика и преминал преддипломен стаж. Вместо това е посочено, че с полагането на държавните зрелостни изпити ученикът е доказал, че притежава проф.компетенции по : провеждане на процедура по прием и изписване на болен; полагане на здравни грижи за болен; провеждане на медикаментозно лечение на болен; провеждане на диагностични и терапевтични процедури; полагане на първични, вторични и третични здравни грижи.

До Председателя на Комисията е депозирано Становище от член на Комисията/проф.Д./, която е анализирала Дипломата и двете Уверения и дава заключение, че: според Дипломата - обучението е било 4608часа, от които 1980часа са общообразователни предмети и 2628часа специализирани предмети; обучението не съответства на нивото от Европейската квалификационна рамка; обучението не включва придобиване на кредити; обучението е в средно училище - в

самостоятелна форма, за придобиване на доп.квалификация, а в РБ за „мед.сестра“ се изисква обучението да е със степен „бакалавър“, 4 учебни години, в редовна форма; специализираният хорариум от 2628часа е по-малко от 2/3 от изискуемия общ хорариум 4630часа за специалност „мед.сестра“ със степен бакалавър; изискват се 1140 академични часа учебна клинична практика през първите 6 семестъра и още 1600астрономични часа преддипломен стаж в последните два семестъра- няма данни какви са часовете на заявителя; налице са съществени различия между придобитата квалификация и изискванията за придобиване на висше образование в РБ по специалност „мед.сестра“ със степен „бакалавър“, поради което заявителят не следва да се допуска до изпит.

Комисията е разгледала всички документи - по т.43 от Протокол № 24/29.08.25г, като предлага на органа да откаже да допусне заявителя до изпит.

Издадена е обж. Заповед № РД-18-35/19.09.25г на Зам.Министър на здравеопазването, с която С. не се допуска до изпит за проф.квалификация „мед.сестра“ по чл.186 ал.3 т.3 от ЗЗ, на осн. чл. 8 вр. чл.7 ал.3 т.4 от Наредба № 4/11г, както и на осн. т.43 от Протокол № 24/29.08.25г от заседание на Комисията. Ответникът приема, че: представената диплома не отговаря на изискването на чл.5 от Наредбата/не е диплома за бакалавър, а за средно образование/; налице е несъответствие по чл.6 от Наредбата/специализираните предмети с хорариум 2628часа са по-малко от 2/3 от общия изискуем в РБ хорариум от 4630часа/; налице е несъответствие по чл.8 ал.1 от наредбата/не е изучавал изобщо 11бр. поименно посочени задължителни учебни дисциплини/;налице е несъответствие по чл.7а ал.4 от Наредбата/в представените документи няма часове на положено практическо обучение/. Заповедта е връчена на 26.09.29г, жалбата до съда е от 10.10.25г.

С нова молба от 29.09.25г С. отново моли да му се върне представеното оригинално Уверение от 26.02.25г за общия хорариум за теория, упражнения и блокови упражнения. Върнато му е на 03.10.25г.

По делото жалбоподателят представя: Диплома от 16.10.19г от СУ „Кл.О.“-С. за степен „бакалавър“ по специалност „теология“, проф.направление „теолог, учител по религия и религиозен специалист“; Трудов договор от 01.11.24г/ и до момента, според жалбата/ , по силата на който С. работи като болногледач в МБАЛ в [населено място] , по 3.5часа дневно.

Съдът намира от правна страна следното:

Със Заповед № РД-01-54/12.02.25г на М-ра на здравеопазването, на Зам.Министър П. е възложено издаването на заповеди по чл.186 ал.3 т.3 от ЗЗ, както и функциите на орган по признаване на проф.квалификация по регулирана мед.професия и/или специалност в системата на здравеопазването. Със Заповед № РД-15-1189/12.09.25г М-ра на здравеопазването възлага на Зам.Министър К. да замества Зам.Министър П. и да изпълнява всичките му правомощия в периода 17-19.09.25г. Следователно, обж. Заповед е издадена от компетентен орган /Зам.Министър К./, в кръга на делегираните на Зам.министър П. правомощия и предвид Заповедта за заместването му към датата на обж. Заповед.

Заповедта е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания. Заповедта е надлежно и подробно мотивирана, като фактическите установявания на органа са и в документите от преписката- Решение на Комисията

и Становище на проф.Д..

Заповедта не противоречи на целта на закона, като не се установява превратно упражняване на власт от ответника.

По проц. и мат.законосъобразност на Заповедта Съдът намира следното:

1/ З. е гражданин на трета държава /РСърбия/ - по см. на чл.1 от Наредба №4/11г. Заявлението е за допускане до изпит по чл. 186, ал. 3, т. 3, буква "а" от Закона за здравето- за регулирана професия „мед.сестра“. В Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалностите „мед.сестра“, „акушерка“ и „лекарски асистент“ за образователно-квалификационна степен „бакалавър“ /ДВ бр.95/05г/ са регламентирани нормативните изисквания за придобиване на проф.квалификация „мед.сестра“.

Съгл. чл. 4 ал.1 от Наредба № 4/11г- Гражданите на трети държави, придобили професионална квалификация по регулирана медицинска професия в трета държава, желаещи да бъдат допуснати до изпит по чл. 186, ал. 3, т. 3, буква "а" от Закона за здравето, подават заявление по образец съгласно приложение № 1 до министъра на здравеопазването. Следователно, заявителят следва да е придобил професионална квалификация по регулирана медицинска професия в РСърбия, за да е активно легитимиран изобщо да подаде Заявление.

Вярно е, че от заявителя не е била изисквана диплома за степен „бакалавър“ /ответникът не е дал такива указания при оставянето на Заявлението без движение/. Ето защо той е представил такава за първи път по делото. Видно от същата обаче, тя е за степен „бакалавър“, специалност „теология“/което не е регулирана мед.професия/, като е от български университет. Следователно, тази диплома за бакалавър по теология от СУ“Кл.О.“ не покрива изискванията на чл.4 ал.1 от Наредба № 4/11г.

Първият спорен въпрос в такъв случай е - дали представената пред органа Дипломата за завършено в РСърбия средно образование в гимназия с образователен профил „мед.брат-техник“, представлява доказателство за придобита от заявителя професионална квалификация по регулирана медицинска професия в РСърбия. За да се отговори на този въпрос, следва да се види на първо място какви са нормативните изискванията в РСърбия за придобиване на професионална квалификация по регулирана медицинска професия „мед.сестра“, респ. дали в РС проф.квалификация за „мед.сестра“ може да се придобие само със средно образование - в гимназия с образователен профил „мед.брат-техник“ /т.е. без висше образование/.Този въпрос не е изяснен в хода на адм. производство.

2/ Съгл. чл. 4 ал. 2 т.2 и т.3 от Наредба №4/11г, към Заявлението се прилагат- копие на диплома, удостоверение или друго доказателство за професионална квалификация по медицинска професия и съответните приложения към нея; академична справка и/или учебен план (програма) на проведеното обучение по медицинска професия, от която са видни продължителността на обучението, изучаваните дисциплини и техният хорариум и проведеното практическо обучение/стаж. И след дадените указания до заявителя, и двете представени от него Уверения, не покриват изискването на т.3- не е видно проведеното практическо обучение/стаж.

Съдът не споделя становището на органа, че щом във второто Уверение/неразделна част към дипломата/, не са попълнени часове за практическо обучение- такова не е провеждано. Такъв извод противоречи най-малко на текста от Дипломата /че е положен втори държавен зрелостен изпит/практически/, както и че е защитена зрелостна практическа работа по 2 направления/.

На първо място- данните между двете Уверения са противоречиви. Не става ясно кои предмети и хорариуми влизат в основното обучение/за завършено средно образование, с образователен

профил/ и какво допълнително самостоятелно обучение за допълнителна квалификация в самостоятелна форма е завършил заявителя. Този въпрос не е изяснен в хода на адм.производство. 3/ Съгл. чл. 4 ал.2 т. 5 от Наредба №4/11г, към Заявлението се прилага актуален (до три месеца от момента на издаване) документ за наличие или липса на наложени административни или дисциплинарни наказания, свързани с упражняването на медицинската професия, **или нотариално заверена декларация, че професията не е упражнявана до момент.** Именно това представлява представената от заявителя нот.заверена декларация от 14.05.25г, поради което тя **не следва да се разглежда като източник на информация за липса на проведено практическо обучение. Хорариумът на практическото обучение се установява от справката по т.3,** а не от декларацията по т.5. Както бе посочено, надлежен документ по т.3 не е представен /и до момента/, поради което не са установени часовете на практическо обучение/а такова безспорно е провеждано, видно от Дипломата/.

4/ Твърдението от жалбата, че бил положен от заявителя **преддипломен стаж** от 870часа в МБАЛ в [населено място] в периода 01.06-31.10.24г, **не се доказва** и по делото. Представеният трудов договор е с начална дата 01.11.24г, като следва да се прецени от Комисията **дали работа като болногледач покрива изискванията за преддипломен стаж като „мед.сестра“.**

5/ Предвид гореизложеното, Съдът намира, че Заявлението и приложенията не са покривали изискванията на чл.4 от Наредба №4/11г, не ги покриват и към момента. Поради което преди да пристъпи към произнасяне по същество по Заявлението/както е сторил/, ответникът е следвало **първо да приведе Заявлението в допустим за разглеждане вид/**което не е сторено/. Всъщност при наличните доказателства, ответникът е следвало да се произнесе **по реда на чл.6 ал.3 от Наредбата и да прекрати адм.производство.** Това обаче би било законосъобразно, **само ако ответникът беше дал надлежните указания на заявителя/**а той не му ги е дал/.

Заповедта следва да се отмени като **проц.незаконсъобразна- има произнасяне по същество, но по недопустимо Заявление/с неотстранени нередовности по него и приложенията му/.** Преписката следва да се върне за ново произнасяне, като ответникът следва първо да остави Заявлението без движение и да **даде точни и ясни указания на С.-** какви точно документи следва да представи по см. на чл.4 от Наредбата. Едва след тяхното представяне, може да премине към разглеждане на Заявлението по същество. **А ако въпреки правилни и пълни указания, надлежните документи не се представят от заявителя- адм.производство да се прекрати** по чл.6 ал.3 от Наредбата/вместо да се отхвърля Заявлението по същество/.

При този изход на спора, на жалбоподателя се следват разноски по чл.143 от АПК- 5.11евро дър.такса и 511.29евро адв.хonorар/неоспорен от ответника/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-18-35/19.09.25г на Зам.Министър на здравеопазването, по жалба вх.№ ДИК-00-8/10.10.25г на М. С., гражданин на РС, постоянно пребиваващ в РБ.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Министър на здравеопазването за ново произнасяне по Заявлението, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение.

ОСЪЖДА Министерство на здравеопазването да заплати на М. С., гражданин на РС, постоянно пребиваващ в РБ сумата от 516.40евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на оспорване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: